

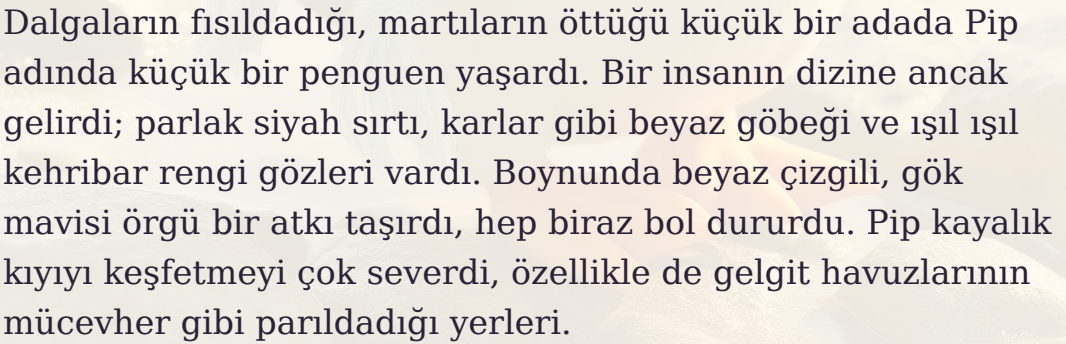
Penguenin Altın Saati

Ebru Mina TOMURCUK

Penguenin Altın Saati

Ebru Mina TOMURCUK

Parlak bir sabah, Pip sahilde paytak paytak yürürken gözüne parlayan bir şey ilişti. Kumun yarısına gömülmüş altın bir cep saati vardı. Küçük ve yuvarlaktı; ince akrepleri, yelkovanı ve parlayan minik rakamları vardı. Pip onu eline aldığıında saat usulca tik tak ediyor, akrepleri tuhaf ama düzenli bir ritimle ilerliyordu. Böyle bir şeyi hiç görmemişti.

Pip kısa sürede altın saatin büyü lü bir şey yaptığını keşfetti. Onu denize yakın tuttuğ unda akrepler gelgitin yüksekliğini ve ne zaman değ işeceğini gösteriyordu. Suyun ne zaman yükseleceğini, ne zaman çekileceğini tahmin edebiliyordu! Pip'in kehribar gözleri hayretle kocaman aç ıldı. Saati bir sır olarak yalnızca kendine saklamaya karar verdi. Onu atkısının altına güvenle soktu ve eve doğru paytak paytak yürüdü.

Ertesi gün deniz samuru Mara balık tutmaya hazırlanıyordu. Kırmızı kanvas yeleşini ve hasır şapkasını giymişti, bıyıkları heyecanla titriyordu. "Umarım gelgit balık tutmak için uygundur," dedi. Pip göğsünde tik tak eden altın saati hissetti. Gelgitin yakında döneceğini biliyordu ama hiçbir şey söylemedi. Mara kürek çekip gitti ve boş ağla, yorgun ve hayal kırıklığına uğramış halde geri döndü.

Sonra martı Tobin bir yelken gezisi planlıyordu. Turuncu perdeli ayaklarını çırttı ve sarı yağmurluğunu düzeltti. "Bir sonraki adaya yelken açmak istiyorum," dedi. "Ama gelgitlerden emin değilim." Pip saati sıkıca kavradı. Gelgitin düşük olacağını ve Tobin'in teknesinin karaya oturabileceğini biliyordu. Ama Pip sessiz kaldı ve Tobin'in gezisi ertelendi. Pip'in içinde hafif bir sızı hissetti.

O akşam Pip kayaların üzerinde tek başına oturdu ve dalgaları izledi. Altın saat yüzgecinin içinde usulca tık tak ediyordu. Mara'nın boş ağını ve Tobin'in iptal olan gezisini düşündü. "Belki saati sır olarak saklamak o kadar da iyi değil," diye fısıldadı. Gökyüzü pembeye ve altına döndü, deniz iç çekti. Pip saate baktı ve saat de sanki ona karşılık verdi.

Ertesi sabah Pip, yaşlı kaplumbağa Nine Nessa'yı patıkada yavaşça yürürken gördü. Yosunlu kabuğu mor bir şalla örtülüydü, gözlükleri güneşte parlıyordu. "Üzgün görünüyorsun, küçüğüm," dedi yumuşacık bir sesle. Pip duraksadı, sonra ona altın saati gösterdi. Nine Nessa gülümsedi. "Bilgi bir tohum gibidir," dedi. "En iyi paylaşıldığında büyür."

Pip bütün gün onun sözlerini düşündü. Adalıların işlerini yapışını izledi ve gelgitler hakkında bilmeye ne kadar ihtiyaçları olduğunu gördü. Balıkçıların ağlarını ne zaman atacaklarını bilmeleri gerekiyordu. Denizcilerin ne zaman yola çıkacaklarını bilmeleri gerekiyordu. Yüzenlerin suyun ne zaman sakin olduğunu bilmeleri gerekiyordu. Altın saat hepsine yardım edebilirdi. Pip bir karar verdi.

Ertesi sabah Pip, Mara'nın teknesini hazırladığı sahile paytak paytak yürüdü. "Mara," dedi, "sana söylemem gereken bir şey var." Altın saati çıkarıp nasıl çalıştığını gösterdi. "Gelgit iki saat sonra yükselecek," dedi. "Balık tutmak için en iyi zaman o." Mara'nın koyu renk gözleri parladı. "Teşekkürler, Pip!" dedi. "Hayatımı kurtardın!"

Mara ağzına kadar balık dolu bir ağla geri döndü. Herkese Pip'ten ve altın saatinden bahsetti. Kısa süre sonra martı Tobin paytak paytak yanlarına geldi. "Pip, yelken gezimi planlamama yardım eder misin?" diye sordu. Pip saati kontrol etti. "Gelgit yarın sabah mükemmel olacak," dedi. Tobin ona teşekkür etti ve ertesi gün sarı yağmurluğu rüzgârda dalgalanarak mutlu bir şekilde yola çıktı.

Haber adaya yayıldı. Arkadaşları yüzmek, balık tutmak ya da yelken açmak istediğinde Pip'e geliyorlardı. O da altın saati kontrol edip onlara gitmek için en iyi zamanı söylüyordu. "Gelgit bu öğleden sonra düşük olacak," dedi bir grup yüzücüye. "Akşamı bekleyin, o zaman sakın olur." Herkes dinledi ve kendini daha güvende hissetti. Pip her arkadaşına gülümseyerek yardım ederken gök mavisi atkısı dalgalanıyordu.

Bir gün Nine Nessa, Pip'i ziyarette geldi. "Görüyor musun, küçüğüm?" dedi. "Bilgin herkese yardım ediyor. Armağanını paylaştığın için ada daha güvenli ve daha mutlu." Pip etrafına baktı. Mara'yı dolu bir ağla balık tutarken, Tobin'i mutlu bir el sallayışla yelken açarken ve çocukları kıyıda güvenle oynarken gördü. Kalbi sıcacık ve dopdolu hissetti. "Paylaşmak, sır saklamaktan daha iyi," dedi.

O günden sonra Pip adanın güvenilir yardımcısı oldu. Altın saatini gururla taşıyordu ve gök mavisi atkısı daha da parlak görünüyordu. Bir arkadaşına yardım etme fırsatını hiç kaçırmadı. Biri gelgitleri sorduğunda Pip saati kontrol eder ve en iyi tavsiyeyi verirdi. Adalılar, Pip'in her zaman yardıma hazır olduğunu bilerek kendilerini güvende ve mutlu hissedерlerdi.

Pip, bilginin harika bir armağan olduğunu, özellikle de paylaşıldığında öğrendi. Altın saat yalnızca saklanacak bir hazine değil, başkalarına yardım etmek için bir araçtı. Arkadaşlarına yardım etmenin ve onları güvende tutmanın dünyadaki en güzel duygu olduğunu fark etti. Ve bir arkadaşının güvenli bir yolculuktan sonra gülümsediğini her gördüğünde Pip doğru seçimi yaptığını biliyordu.

Ada halkı her zamankinden daha da yakınlaştı. Mara, Tobin ve diğerleri Pip'in gelgit tahminlerine güveniyorlardı. Pip'in onlara her zaman en iyi tavsiyeyi vereceğini bilerek günlerini güvenle planlıyorlardı. Pip'in küçük yüzgeçleri her zaman yardıma hazırdı ve kehribar gözleri iyilikle parlıyordu. Altın saat tik tak etmeye devam ediyordu; güvenliğin ve dostluğun simgesiydi.

Ve böylece, dalgaların fısıldadığı, martıların öttüğü küçük adada, penguen Pip kendince bir kahraman oldu. Bilgiyi paylaşmanın ve başkalarına yardım etmenin harika bir şey olduğunu öğrendi. Altın saat hâlâ tik tak ediyor, Pip hâlâ yardım ediyor ve büyük kalpli, gök mavisi atkılı küçük bir penguen sayesinde herkes kendini daha güvende ve daha mutlu hissediyor.